

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **V. B.**, zast. JUDr. Jiřím Pokorným, Ph.D., advokátem, se sídlem Blanická 1008/28, Praha 2, proti žalovanému: **rektor Univerzity Karlovy**, se sídlem Ovocný trh 560/5, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2025, č. j. UKRUK/227909/2025-4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2025, č. j. 8 A 99/2025-76, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši **1000 Kč**, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný výše nadepsaným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí děkana Právnické fakulty Univerzity Karlovy, kterým rozhodl dle § 68 odst. 1 písm. g) a § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění některých zákonů, o ukončení studia žalobce v magisterském studijním programu Právo a právní věda, neboť žalobce překročil maximální přípustnou dobu studia. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl.

[2] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku. V něm poukázal na své psychické zdraví (dle textu kasační stížnosti trpí poruchou ADHD), na které má nynější případ negativní dopady ve formě panických atak. Psychický stav stěžovatele se zhoršuje i v důsledku vědomí, že je mu odíráno právo na spravedlivý proces. Toto právo může být stěžovateli zajištěno právě přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel rovněž uvádí, že je zaměstnán v advokátní kanceláři BUCHTA, POKORNÝ & PARTNEŘI, přičemž jeho setrvání na tomto pracovním místě je navázáno právě na jeho studium na právnické fakultě, resp. jeho úspěšné dokončení. Pracovní poměr stěžovatele nebyl doposud ukončen jen proto, že ještě nevyčerpal veškeré prostředky obrany proti rozsudku městského soudu. Nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by tedy ohrozilo stěžovateli socioekonomickou

situaci. Naproti tomu přiznání odkladného účinku by žalovanému žádnou újmu nezpůsobilo. Stěžovatel v tomto kontextu odkazuje na řízení před městským soudem, v němž byl na jeho návrh přiznán odkladný účinek žalobě.

[3] Žalovaný se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[4] Kasační stížnost v této věci nemá ze zákona odkladný účinek. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) jej však může na návrh stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři podmínky plynoucí z § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“): 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro navrhovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro navrhovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[5] Skutečnosti nasvědčující vzniku nepoměrně větší újmy navrhovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, tedy závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a doložit hrozbu újmy má navrhovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[6] Stěžovatel povinnosti tvrdit a osvědčit hrozbu újmy v nynější věci nedostál. Svoji argumentaci postavil v podstatě na dvou základních tvrzeních, z nichž ani jedno uspokojivě nedoložil.

[7] Stěžovatel v návrhu uvedl, že jeho duševní zdraví je pod náporom panických atak, které vyvolává právě spor s žalovaným. Nijak však nedoložil (např. lékařskými zprávami z oboru psychologie či psychiatrie), že by panickými atakami skutečně trpěl. Ze spisu vyplývá, že trpí poruchou ADHD, nicméně z tvrzení stěžovatele nelze dovodit, zda mají tvrzené potíže souvislost právě s touto poruchou. Stěžovatel nadto nevysvětlil, jakým způsobem mu může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v tomto směru ulevit. Uvedl jen, že je osobou se silně vyvinutým smyslem pro spravedlnost, a jelikož je mu v nynější věci odpíráno právo na spravedlivý proces, jeho psychický stav se zhoršuje. K tomu však NSS uvádí, že k nápravě potenciálních vad řízení před krajským (městským) soudem slouží kasační stížnost jako taková, nikoli institut odkladného účinku. Stěží lze předpokládat, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo dát stěžovateli psychologickou vzpruhu ve formě pocitu určitého „dílčího vítězství“. Tomuto účelu slouží odborná psychologická či psychiatrická pomoc. Účelem odkladného účinku je prozatímne zakonzervovat právní poměry stěžovatele, kterému by v důsledku bezprostředního výkonu soudního rozhodnutí, včetně rozhodnutí správního, hrozila závažná, nevratná či nenahraditelná újma. Ta může mít původ i ve zhoršení psychického stavu, stěžovatel však nijak nedoložil ani netvrdil, že by mu výkon rozhodnutí žalovaného způsobil tak intenzivní a nezhojitelnou psychickou újmu, která by opodstatňovala přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. NSS podotýká, že vliv samotného vedení řízení na psychiku stěžovatele takovou újmu představovat nemůže (srov. usnesení NSS ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003-59).

pokračování

[8] Stěžovatel dále v návrhu argumentoval tím, že v důsledku výkonu rozhodnutí může být ukončen jeho pracovní poměr v advokátní kanceláři, čímž dojde ke zhoršení jeho socioekonomické situace. Z návrhu předně nevyplývá, že by v důsledku výkonu rozhodnutí skutečně došlo k ukončení stěžovatelova pracovního poměru. Naopak stěžovatel sám výslovně uvádí, že k ukončení poměru ještě nedošlo právě proto, že dosud nevyčerpal veškeré prostředky ochrany proti rozsudku městského soudu. Jak již NSS uvedl výše, takovým prostředkem je kasační stížnost, nikoli návrh na přiznání odkladného účinku, a proto ani nepřiznání odkladného účinku by v kontextu stěžovatelových tvrzení nemělo mít vliv na trvání stěžovatelova pracovního poměru. Stěžovatel kromě toho ani nedoložil, že by jeho pracovní poměr v advokátní kanceláři musel být v důsledku rozsudku městského soudu, resp. rozhodnutí žalovaného, skutečně ukončen, tedy že by v ní nemohl být zaměstnán i nadále bez statusu studenta. Jinými slovy, z ničeho nevyplývá, že by v advokátní kanceláři nemohl pracovat i nadále s ohledem na znalosti a zkušenosti, které nabyl v rámci studia a předešlé praxe, jak tomu ostatně bylo doposud. To platí obzvláště tehdy, pokud může být stěžovatelův status studenta obnoven právě v důsledku rozhodnutí o kasační stížnosti.

[9] Konečně stěžovatel nedoložil ani tvrzení, že by se potenciální ukončení pracovního poměru v advokátní kanceláři projevilo v jeho socioekonomické sféře v takové intenzitě, která by odůvodňovala uplatnění výjimečného institutu odkladného účinku. K tomu NSS uvádí, že ztráta zaměstnání a s ní spojená ztráta výdělku není sama o sobě skutečností, která by odůvodňovala přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel v návrhu neosvětlil, zda (popř. jakým způsobem) by ho ztráta zaměstnání ohrožovala existenčně (srov. usnesení NSS ze dne 4. 2. 2026, č. j. 8 Ads 5/2026-60). Netvrdí ani, že by si objektivně nebyl schopen najít práci jinou, například v jiném oboru. Stěžovatel nepředložil jakékoliv důkazy, které by vypovídaly o jeho socioekonomických poměrech.

[10] NSS se tedy neztotožnil s názorem městského soudu, který přiznal odkladný účinek stěžovatelově žalobě právě z důvodu hrozby ztráty jeho zaměstnání, přestože měl od stěžovatele k dispozici stejně omezený výčet tvrzení, která navíc taktéž nebyla podložená. V odůvodnění svého usnesení se omezil toliko na konstatování této hrozby, aniž by vyhodnotil její reálnost a závažnost potenciálních dopadů na sféru stěžovatele. Zároveň NSS podotýká, že na posouzení návrhu nemůže nic změnit ani to, že městský soud na základě podobných argumentů přiznal odkladný účinek žalobě. NSS není usnesením městského soudu vázán a důvody pro přijetí odlišného rozhodnutí výše vysvětlil (srov. usnesení NSS ze dne 3. 9. 2025, č. j. 2 As 142/2025-49).

[11] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným nástrojem. Na věci tedy nemůže změnit nic ani skutečnost, že by jeho přiznáním nebyla způsobena újma jiným osobám ani důležitému veřejnému zájmu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS). Základním předpokladem přiznání odkladného účinku je dostatečné vyličení skutečností souvisejících s hrozbou újmy na straně stěžovatele a jejich osvědčení, čemuž stěžovatel nedostál.

[12] NSS shrnuje, že jelikož stěžovatel ve svém návrhu nepředestřel takové individuální okolnosti posuzované věci, které by dokládaly hrozbu vzniku závažné újmy na jeho straně, není splněna již první podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. NSS

proto stěžovatelův návrh zamítl, aniž se zabýval posuzováním zbývajících podmínek. Tím nijak nepředjímá, jak rozhodne ve věci samé.

[13] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč (položka č. 20 Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit tento soudní poplatek vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS]. NSS proto uložil stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[14] Poplatek lze zaplatit v hotovosti na pokladně soudu nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 - 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1040401526. Platbu je možné provést i QR kódem:

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán celní správou.

V Brně dne 12. února 2026

Mgr. Tomáš Kocourek
předseda senátu